

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Narečnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopis se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. L. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 287.

V Ljubljani, v petek 15. decembra 1893.

Letnik XXI.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 14. decembra.

Izjemno stanje v Pragi.

V poslednjih sejah se je govorilo največ o izjemnem stanju v Pragi. V torek se je začela debata o tej stvari. Proti izjemnemu stanju govorili so največ Mladočehi, ali žal, da tudi pri tej priliki niso vsi kazali potrebne politične razsodnosti, katere pri tej stranki tako pogrešamo.

Mej njimi ni nobene discipline, v klubu se ničesa ne dogovoré, ali če se dogovoré, se pa nobeden za to ne briga, kaj so se dogovorili. Zaradi tega pa mladočeška stranka ne more priti do nobene veljave, dasi so zadnji čas večkrat zánjo bile ugodne razmere.

Skoro noben jih ne smatra za resno stranko, temveč v njih vidi le politične komedijante.

Prvi je govoril v tej stvari poročevalec manjšine, dr. Herold. Njegov govor je bil vsaj dostojen in vreden zastopnika češkega naroda. Dokazoval je, da je izjemno stanje nezakonito. Noben jurist se niti iz gradiva, ki se je v javnih, niti iz gradiva, ki se je v tajnih sejah obravnavalo v odseku, ni mogel prepričati, da je izjemno stanje utemeljeno. Vse gradivo za utemeljenje je le umetno sestavljeno. Take naredbe se ne sme opravičevati le s kakimi izvlečki iz časopisov. Izjemne naredbe so prištevati oni vrsti dogodkov, ki toliko ovirajo razvoj državnega življenja in zlasti razvoj državljanske svobode.

Da je nevoljen narod češki, je pa naravno, ali te nevoljnosti so krive le vlade, ki mu odrekajo pravico.

Govornik navaja, da se poročilo sklicuje na stvari, ki se še zgodile niso.

Trdi se, da so se péle revolucionarne pesmi, ali nikjer se pa ne omeni, katere. Zadeva z društvom „Omladina“ se je tudi mnogo pretirala. Res se je tudi kaj nepostavnega zgodilo, ali navadni zakoni bi bili zadoščali. Neredi v Pragi niso bili hudi, policija bi jih bila lahko zatrla, da je le resno voljo imela. Drugod se večji izgredi zatró brez izjemnih naredeb.

Drugi mladočeški poslanec dr. Blažek je pa samo zagovarjal „Narodne Liste“, govoreč tako, kakor bi izjemno stanje bilo le proti temu Grégrovemu glasilu naperjeno.

Nekaj večjo pozornost je obračal ná-se dr. Klaič, ker je on nekaj vodja poslancev, ki so izstopili iz Hohenwartovega kluba. Povedal pa tudi on ni nič posebnega. Obžaloval je nekatere dogodke v Pragi kot mož reda, ali izrazil misel, da obsedno stanje ni bilo potrebno, ker so že zadoščali navadni zakoni. Veleposestnikom češkim je pa očital, da se niso postavili na vrhunec češkega domoljubja, ker sedaj zavzemajo drugačno stališče proti izjemnemu stanju, kakor so ga zavzemali 1868. leta.

Češki poslanec Kaftan je apeloval na liberalce, da naj s fevdalci vred ne zatirajo svobode, ter se laskal liberalni stranki, zagotavljajoč, da je sporazumljenje mej Nemci in Čehi mogoče, kar je pa mej liberalci vzbudilo ironično smehljanje.

Nemški poslanec dr. Gross je seveda zagovarjal izjemno stanje in pri tem posebno pravil, kako se Nemcem hudo godi v Pragi. Kdor bi bil verjel dr. Grossu, se bi pač čuditi moral, da se niso izselili v Ameriko, ker na Češkem niso več varni svojega življenja. Potem je pa pel staro pesem, kako je prejšnja vlada podpirala Slovane.

Na to je spregovoril dr. Gregr. Njegov govor je bil tak, da vladi pač ni več treba dokazov za potrebo izjemnega stanja, dočim je vlada trdila,

da je le v posamičnih slučajih se kazala nelojalnost; dr. Gregr je pa kar trdil, da v vsem narodu češkem se že ohlaja avstrijsko domoljubje. Nasprotje proti avstrijski vladi je na Češkem vedno večje. Gregr noče niti več poznati Avstrije, ampak le Češko.

Ta Gregrov govor je bil skrajno netakten, ker je narod češki le pripravil ob dobro ime pri vseh drugih strankah in v višjih krogih. Ta govor je otežil tudi druženje družih strank z mladočeško, ker z ljudmi, ki ne poznajo avstrijskega domoljubja, se ne bodo marale stranke družiti.

Poslanec Szecepanowski je zagovarjal izjemno stanje in pojasnil, kako smešno je, če nekateri primerjajo Češko z Irsko. Nadalje je očital Mladočehom, da narodu prikrivajo resnico in jim dokazoval, da po tej poti, po kateri hodijo, nikdar ne bodo ničesa dosegli.

Včeraj je govorilo več govornikov. Dr. Kopp je opravičeval levičarje proti očitjanju, da so drugače govorili o izjemnem stanju, dokler je bil Taaffe, nego sedaj.

Mladočeh Tuček je obžaloval, da konservativci nimajo nobenega Greuterja več, ki je imel srce za narod češki.

Najsrečnejši govor je pa ta dan imel minister notranjih stvari, markiz Bacquehem. Mirno in stvarno je zagovarjal izjemno stanje. Ob enem je pa zagovarjal tudi narod češki proti dr. Gregru, ki mu je podtikal protidinastična čuvstva. Minister je prepričan, da je narod češki udan svojemu vladarju. Opozarjal je na nasprotje mej govorom dr. Gregra in drugimi Mladočehi ter pozivljaj Mladočehe, da naj porabijo svoj vpliv na narod, da se povrnejo na Češkem take razmere, da bode mogoče, odpraviti izjemno stanje.

LISTEK.

Slavnostna seja trškega starešinstva.

Dogodek iz polpreteklega časa. — Po stenografičnem zapisniku posnel Jurče iz Zapuž.

Bilo je v začetku meseca kozoprška v zadnjem letu po rojstvu Gospodovem. V imenitnem trgu ob Bistrici nekje na Dolenjskem je bilo nekega petka popoldne izvanredno živahno. Tržani so se sprehajali po trgu gori in doli, postajali v gručah, klicali se ter se potem glasno in odvažno razgovarjali. Vse je prihajalo iz hiš, kakor bi pričakovali nekaj posebnega. Najbolj so se drenjali pred občinsko hišo, katero nazivljejo tržani z nepopisljivim ponosom „naš rotovž“.

Torej pred rotovžem je bilo največ krika in vika. Na pragu je stal trški policaj z rudečo kاپico, katero nosi sicer samo v nedeljo in je zabranjeval vhod ljudem, ki so silili na rotovž. Tem pa ni bilo prav in jih je prav jezilo oblastno obnašanje policajjevo.

„Vidite kroto, kako se kroti!“ — vpije med množico nekdo. „Krota, beži, da gremo notri.“

„Rotovž je naš, kdo ga je zidal, mi ali ti. Zgubi se precej!“ jezi se drugi.

„Dajte ga nu, zakaj se ga bojite? Doli ž njim! Pohodite ga, zmeneta“, tulijo zadnji in porivajo prednje.

„Kaj, vi mene? Koliko pa je vas, da bi se vas bal? Le pojte sem, ako imate korajžo, pa vam bom uro navil“, zakriči obupno stiskani trški policaj, potegne britko sabljo iz nožnice, srepro pogleda in zamahne.

„Preteto, kako je hud! Joj, moja glava!“ vpijejo prvi in se upró, da premagajo zadnje in se umaknejo razkačenemu policaju.

„Pa mi ne gremo od todí, dokler ne zvemo kaj bo. — Mi nečemo, da bi nas prodali, pa nečemo. O, župana bomo že še učili kozjih molitvic.“ kregajo se nekateri.

„Ej, udrimo na rotovž, saj je naš.“

Na policajevem obrazu se je pokazal pot od strahu, gledal je če bolj srepro in bolj grozeče vihtel svojo britko sabljo, katero bi bil lahko jahal brez škode k Sveti Ani.

„Ze gredo! Tukaj so!“ kličejo ljudje.

Po trgu primahajo možje, katere so bili pred nekaj meseci zvolili tržani v občinsko zastopstvo.

Prvi raca trški župan, obilen možak, ki si je brisal znoj s potnega čela. Tržani so mu dali prelepo ime Bajs. Za njim korakajo svetovalci in odborniki vseh skupaj kacih petnajst mož, katerih imena vam povem pozneje in jih resnično opišem po zasluženju. Zadnji je priropotal trški brivec, katerega so poslali v trško zastopstvo lončarji in rešetarji, ko ni bilo drugih pripravnih mož.

„Zakaj danes ne delate?“ posvare dobrotljivo oče župan praznovajoče svoje podložne. Pri tem pa zgr-

bančijo čelo, kolikor so mogli, da bi pokazali, kako so hudi in nevoljni.

Toda ljudje niso imeli tega petka popoldne nobenega spoštovanja, nobene bojazni pred višjo gosposko v prevzvišeni osebi gospoda župana.

„Mi gremo na rotovž!“ odgovarjajo svojeglavi ljudje kratko in odločno.

„Čemu? Zakaj? Kaj iščete tam?“

„Mi gremo poslušat!“

Oče Bajs pogledajo po svoji prepokorni četi in skomizgnejo z levo ramo, kar je bilo vsem svetovalcem znamenje, da si oče župan ne vedo pomagati iz zadrege.

„Odpri vrata! veli oče župan policaju.“

„To sem jih“, oddahne se stiskani policaj in utakne svojo ostro sabljo v nožnice.

Velika vrata zaječe žalostno na zarjelih tečajih in z velikega hrama udari zatohli zrak, ki je dišal po vlagi in plesnobi. Na pragu se gospod župan obrnejo, in pogledajo po svojih podložnih prosee in opominjavaje. Tu pa zapazijo med množico trojico občinskih odbornikov. Nevoljno potresejo z obilno glavo in spregovore.

„Les pojte, da se pomenimo, kakor se spodobi! Zakaj se kujate.“

„Zato da se“ oglasi se možak.

Oj, Skomrè, Skomrè, kako se bodeš še kesal in se bodeš, ker imaš tako svojo glavo! — Zakaj se mi punitš in še druge podpihuješ“.

Knez Schwarzenberg in grof Deym sta opravičevala češke veleposestnike, ali njihova govornika po ministrovem napravila nobenega vpliva.

Poslanec Začek se je izrekel proti izjemnim naredbam v imenu moravskih Čehov.

Poslanec Spinčić misli, da se izjemno stanje ni proglasilo zaradi tega, kar navaja vlada, ker sicer bi se na Primorskem bilo moralo že davno. Spinčić je navedel več stvari. Grof Franc Coronini je Spinčiću ugovarjal, da resno se red na Primorskem še ni motil, sicer pa on ravno tako obsoja dogodke, katere je navel Spinčić. Bareth je izjavil v imenu narodnih nacijsincev, da se glasovanja ne udeležé.

Včeraj je govoril še generalni govornik dr. Lueger proti izjemnemu stanju. Dobro je osvetljeval liberalizem levičarjev in državni zbor nazival policijski parlament. Dokazoval je, da je izjemno stanje neopravičeno in se pri tem skliceval na ministra samega, ki je priznaval lojalnost naroda češkega. Govornik je posebno opozarjal, da Italijani v Trstu, Istri in Gorici vse huje stvari uganjajo, nego so se godile na Češkem.

Za Luegerjevim govorom je sledilo še nekaj faktičnih popravkov in potem je bilo glasovanje. Izjemno stanje se je potrdilo s 185 proti 75 glasom, Nemški nacijsinci niso glasovali, pa tudi več drugih poslancev se je vzdrževalo glasovanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. decembra.

Sedanji politični položaj je jako zmeden in to utegne imeti še jako slabe posledice za katoliško stvar v Avstriji. V dunajskem „Vaterlandu“ je nekdo ob kratkem naslikal javno mnenje po deželi. Prebivalstvo ne vé, bi se li držalo zmerne ali ali odločne katoliške stranke, razumeti ne more, kako konservativci sedaj morejo hoditi z liberalci, katere so poprej vsega slabega dolžili. Sploh se kaže že velika zmešnjava po deželi. V društvih se prikazuje razkol, ljudje izgubljajo zaupanje v katoliške liste. Pri volitvah se bodo še le prave zmešnjave pokazale. Katoliki se bodo rovali mej seboj, marsikje pa voliti ne bodo prišli, da se ne zamerijo ne tem in onim, tako brez vsake dvombe liberalci pridobé mnogo volilnih okrajev, ki veljajo za dobre katoliške. Avstrijski katoličani se bodo potem morali sramovati pred katoličani v Nemčiji. Reči moramo, da ima dopisnik prav. „Vaterland“ k temu dopisu le pristavlja, da je vidno, kako škodljiva da je agitacija proti vodstvu katoliške stranke. Mi si pa vendar usojamo misliti, da je največ vodstvo samo krivo, ker zmešnjava ne izvira od agitacij, a le iz tega, da konservativci in liberalci vkupe hodijo v državnem zboru.

Poslanec Wrabetz o koaliciji. Levičarski poslanec Wrabetz je na Dunaju te dni imel na nekem shodu govor o koaliciji. Mož je marsikaj

zanimivega povedal. Posebno smo izvedeli, kako odločno so levičarji se držali svojih načel pri pogajanjih o sestavi koalicijske vlade. Pripravljani so bili celo koalicijo razbiti, ko bi se imel kak konservativec imenovati za učnega ministra. Iz teh besed posnamemo, da liberalci Madeyskega štejejo za svojega in najbrž imajo tudi prav. Nadalje pa posnamemo tudi, da nevarnost za državo in premožnejše razrede še ni bila tako velika, da bi se vsekako bila morala osnovati koalicijska. Brez vsake nevarnosti bi bil lahko ostal grof Taaffe in izvel svojo volilno reformo. Če levičarji pred tem niso imeli posebnega strahu, zares potem ne vemo, zakaj nekateri konservativni listi nevarnost tako črno slikajo. Če se razmere v Avstriji za katoliško stvar neugodno razvijó, bodemo pač smeli misliti, da je to le posledica tega, da konservativci svojih načel in interesov niso znali tako odločno braniti pri pogajanjih z levičarji, kakor so jih branili poslednji. Pritoževati se ne bodo mogli, ker so vse le sami zakrivil, ker so se dali vjeti liberalcem na limanice s frazo, da gre za državne interese in obstoj sedanje človeške družbe.

Nemški nacijsinci znajo dobro postopati. Če tudi je znano, da jim ni nič ležeče do Avstrije in škilijo čez mejo, ali vendar so precej sklenili, da ne glasujejo proti izjemnemu stanju v Pragi, ko je Gregor priznaval, da se dinastično in avstrijsko čustvo ohlaja v češkem narodu. Nemški nacijsinci so s tem hoteli pokazati svoje dobro avstrijanstvo, da ne podpirajo nobenih protiaustrijskih teženj. Namen je očividni. Pogladi si hočejo pot v koalicijo, da odrinejo Hohenwartov klub. Dosedaj se nemški nacijsinci v koalicijo niso mogli lahko privzeti, ker je bila malo dvomljivo njih avstrijsko mišljenje. Nobena avstrijska vlada se ni mogla na nje ozirati. Sedaj bode pa drugače. Pokazali so se dobre Avstrije in ne bode morda dolgo, ko bodo vladni listi proslavljali avstrijski patrijotizem nemškonarodne stranke in nemškonarodna stranka bode lahko postala del vladne večine. Konservativni klub bode potem preveč. Vlada ga ne bode potrebovala, ker bode brez njega imela večino. Dr. Gregor je s svojim govorom dal priložnost, da so narodni nacijsinci storili prvi korak v vladni tabor, drugi pa pride samo od sebe.

Grof Apponyi in njegova stranka ne vesta, ali bi hvalila, ali grajala cerkveno vladno politiko. Pri budgetni debati je Apponyi dolgo govoril o tem, ali vendar ni povedal, mu-li predložene vladne predloge ugajajo, ali ne. Rekel je le, da bode zanje glasoval, če se mu bodo zdele dobre. Mislili bi bili, da bode tak odličen političen vodja vendar si že naredil svojo sodbo o vladnih predlogah, ko vendar niso nobena tajnost. Lahko bi bil tudi povedal, kaj mu na njih ugaja, kaj pa zopet ne. Najbolj ga je to jezilo, da je vlada reforme predložila le iz strankarske taktike. Skoro bi bili iz njegovega govora posneli, da, če bode glasoval zoper vladne predloge,

bode le zaradi tega, ker jih je predložila liberalna vlada in niso delo njegove stranke. Govornik je vso stvar presojal le s političnega taktičnega stališča. Pred vsem se mu je pa jasno videlo, da bi njegova politika in politika njegove stranke cerkvi ne bila nič prijaznejša, ko bi kedaj prišel na krmilo. Toliko smo sedaj gotovi, da so se motili tisti, ki so kedaj mislili, da je Apponyi pravi mož za vodjo katoliške stranke na Ogerskem.

Politični položaj v Franciji. Anarhistični napad v francoski zbornici ni nikomur bolj koristil kakor francoski vladi. Poprej ni imela nobene zanesljive večine in vsak čas je bilo pričakovati, da pade. Sedaj se je pa nakrat okrog vlade zbrala močna večina, posebno za zakone proti anarhistom je glasovala velika večina zbornice. Mnogi poslanci, ki so sedaj hodili z radikalci, so se nakrat pridružili zmernim republikancem, kar se je posebno pokazalo, ko se je v zbornici govorilo o strajkih.

Nova republikanska stranka se je osnovala v francoski zbornici. Zbrali so se katoliški republikanci, osnovali svoj klub, ki se bode imenoval nezavisna republikanska skupina.

Velike vojaške vaje bodo pomladi v Smolensku v Rusiji. Kraj je strateško važen, pa tudi zgodovinsko znamenit. Vaj se udeleži tudi car in bode povabljenih več inozemskih častnikov. Pri teh vajah se bodo zbrali čete z moskovskega, vilenskega in varšavskega vojaškega okraja.

Pruski Poljaki. Poslednji čas se zopet mnogo govori, da se poljščini dovolijo neke pravice v Poznanju. Govori se, da je to že naznanil državni kancelar v nekem pismu nadškofu Stableskemu.

Slovstvo.

Knjige družbe sv. Mohorja.

(Dalje.)

Prebivalci svete dežele. Kar je pokrajinska slika brez življenja, to je opis dežele brez ljudi. Zatorej je g. pisatelj kaj dobro storil, da je v posebnem oddelku popisal prebivalce svete dežele. Res je, da smo že med opisovanjem svetih krajev zvedeli mnogo zanimivih drobtin o prebivalcih, vendar ne škodi, da nam je podal pisatelj kaj mično, živo in celotno sliko o njih. Tu zvé čitatelj o ljudeh najrazličnejših narodnostij in verstev, spozna njih šege in navade, njih dobre in slabe strani. Zlasti lepo je, kar pripoveduje g. pisatelj o značaju katoličanov, o njih napravah, o njih stiskah in o pijo-nirjih v sveti deželi, o frančiškanih.

Za kazalom je še malo kazalec onih mest, na katerih se lahko dobi popolni odpustek.

Toliko o vsebini. Kar se pa tiče naše sodbe o tem zvezku, ponavljamo tisto, kar smo že lani povedali: „Gosp. pisatelj piše jako mično, izvanredno podučno, v spisih je natančen, pregleden, živahen, slog je vseskozi krasen in poljuden. Gosp. pisatelj ni le bistroviden opazovalec in duhovit opisovalec, ampak on vzbuja pri vsaki priložnosti pobožna čustva in podaja vzvišene misli v premišljevanje.“

Preverjeni smo, da bode knjiga popolnoma vstrezala namenu, ki si ga je stavil gosp. pisatelj z družbinim odborom vred. Da, gosp. pisatelj z bistrim očesom motri potrebe sedanjega časa v Slovincih in uprav to je, kar ga je nagnilo, da je spisal to znamenito knjigo, o kateri smelo trdimo, da se sme meriti z najboljšimi deli inozemskimi te vrste.

V posameznosti se ne bomo spuščali, ker je to nepotrebno in ker ne čutimo poklica za to. Le nekoliko stvari naj omenimo. Na str. 267 beremo, da je Jezus nasitil množico na zapadni strani Tiberijskega jezera, na kraju „Pet kruhov“, in dalje se glasi doslovno: „Po sporočilu je najverjetneje, da je Jezus storil na tem mestu prvi čudež, ki ga pripoveduje sv. Matevž, da je torej nasitil tukaj 5000 ljudi. . . Trdno pa tega ne vemo in ne moremo povedati.“

Toda coll. Mat. 14, 13—22 in 14, 34 je več ko verjetno, da gotovo, da se je ta čudež zgodil na vzhodu jezera pri Betsaidi Julias, današnjem Et-Tell. Zapadno od jezera blizu Korüm Kattin so začeli iskati kraj, kjer je Jezus nasitil množico, za časa Brokarda l. 1280; mogoče, da je dal temu povod sv. Hijeronim (Epist. 46, al. 17, Paul. et Eustoch. ad Marcellam n. 12). Mogoče, da se je tukaj drugo nasičenje prigodilo.* — Str. 300: mnenje pisateljevo gledé kraja spreobrnitve Savlove se nam zdi zelo verjetno.

* Prim. Gratz: Schauplatz d. heil. Schrift, Schuster-Holzammer: Handbuch d. bibl. Gesch. i. dr.

„Da, puntamo se, zato se puntamo, ker smo Slovinci, kar vi niste. — Kaj ne, da smo Slovinci?“ obrne se Skomrè vprašaje po ljudeh.

„Slovinci smo!“ odvrne sto glasov.

Oče župan po zarude — ali jeze, ali sramote ni še dokazano — in pravijo:

„Kaj se boste, lončarji smo in pa Křanji, pa nič družega.“

„Ej, pa rešetarji ste pozabili povedati, oče župan“, zatuli brivec.

Po teh istinitih besedah odideta v slavnoznano trško zbornico.

„Ljudje, ali ste slišali, kaj pravi Bajs“, hiti Skomrè govoriti sosedom. „Pravijo, da nismo Slovinci, in veste kaj, kakor sem vam že povedal, Nemce hočejo za častne „purgarje“ izvoliti, pa mi smo Slovinci, in nemških purgarjev nečemo.“

„Nečemo!“ — pritrdi mnogoštevilna množica.

„Notri gremo, pa na kor — tako se pravi tam galeriji — pa bomo tam zgoraj povedali, kaj čemo. — Ti Čapej, tri litre sem ti obljubil in sedem klobas naročil, lahko jih zaslužiš, samo ako hočeš, ne pustiš nikomur govoriti. — Poslušaj mene, ki bodem stal za teboj, in govori, kar ti bodem šepetal.“

„Ej, samo tri litre si obljubil Skomrè? premalo bode.“

Druga dva obljubita še vsak nekaj, takó, da je bil trški postopač in pretepač Čapej prav zadovoljen.

„Slovinci smo! — Nemcev nečemo! — Živio! Mi smo mi, ki lonce peljamo! — Kaj je nam železnica, ko pa ne moremo loncev in rešet voziti od vasi do vasi!“ vpili so tržani in se vsipali v zbornico.

Oče župan so pa nevoljno gledali preštevilno množico, ki se je drenjala pod galerijo za vratmi, drugi so pa plezali po lestvi na galerijo. (Pozabili so bili stopnice izpeljati). Dvakrat so bili oče Bajs mignili policaju naj zapre vrata, toda tržani niso pustili, dokler ni bilo zadnje „dete“ notri.

„Vsi tiho! — Kdor je prišel poslušat naj poslušaj!“ pravijo oče župan oblastno in srdito pogledajo na galerijo, kjer je bil v prvi vrsti Čapej in še nekateri drugi taki, ki so govorili in se krohotali. „Že slišimo! Dobro ste povedali, oče Bajs“, zareži se Čapej in ljudje se zakrohota še bolj.

Oče pa povzdignejo prst in zažugajo:

„Ti Čapej, ti pojdeš v keho!“

„Aha, že slišim! — Sedaj pa le mirno bratec, da nam ne bode trda prela“, reče Čapej obrnjen k ljudem. „Oče župan ne razumijo nobene šale več.“

„To ljudi še bolj razvname. Umirijo se pa vendar hitro, ker so nekateri prigovarjali, da bi slišali občinske očete, kako in kaj se bodo posvetovali. Policaj je hodil ob vrsti pod galerijo in je včasih pogledal oblastno tja gori, kjer mu je Čapej vselej pokazal fige ali kaj družega.“

Taka je bila situacija pred slavnostno sejo v trški zbornici.

(Dalje sledi.)

V tem zvezku je 38 slik; v obče niso tako lične in lepe, kakor v I. zvezku. Nekatere so premedle in nejasne. Res je in priznavamo, da je na Slovenskem težava s slikami, ker tiskarne le redko dobivajo taka dela, in ker nam manjka domačega zavoda za izdelovanje slik, ali boljše je par slik manj, kakor več in slabijih. Slike naj bodo jasne, da more spoznati preprosti čitatelj iz slik, česar pri čitanju ni umel.

Slednjič moramo pa dr. Lampetu najiskreneje čestitati na tej izborni knjigi in le želimo, da bi mili slovenski narod rad segal po tako tečni hrani, kakoršna je v tej knjigi, da bi se učil, mislil in molil ter se navduševal za prave vzore krščanske, pri tem pa spoznaval ono deželo, kjer se je izvršila največja drama, kar jih pomni svet, ono deželo, katere nikakor ne ljubimo tako, kakor zasluži. Potem bo mnogo bolje umeval zgodbe sv. pisma in njih pomen. Fiat!

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. decembra.

(Otvorjenje bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem Mestu.) Ker so nekateri napačno umeli naznanilo, da se blagoslovi bolnišnica usmiljenih bratov v Kandiji dne 8. decembra mislé, da se s tem začne tudi bolniki sprejemati, naznanja predstojništvo kongregacije usmiljenih bratov, da se bodo mogli sprejemati v zavod bolniki še-le z novim letom (1. junuvarija 1894). Pogoji za sprejem pa so sledeči: 1. Vpraša naj se vselej poprej, je-li mogoče, da se dotični bolnik sprejme. 2. Zahteva se zdravniško spričevalo, kakovo bolezen ima bolnik, ker se neozdravljivi ne bodo sprejemali. 3. Župnijski in županijski urad naj podpišeta natančen nacijonale, t. j. zapisano naj bode ime in priimek, starost in vera, rojstni kraj in pa kamo je dotični pristojen. — Vodstvo kongregacije usmiljenih bratov v Kandiji.

(Nabrežno zidovje ob Ljubljani.) V pospeševanje osušenja barja izjavila je komisija pri ogledih, vršivših se že od 1. 1884 sem, in zadnjič dne 7. decembra letos, da se bode struga Ljubljaniče svoječasno v središču mesta znižala, na obeh bregovih pa napravilo zidovje v primerni višočini, in v kolikor bi to promet na teh mestih dopuščal. Brezdvomno se bode s temi ukrepi pospešilo nekoliko osušenje barja, želeti bi le bilo, da se tako odbor za barsko osušenje, kakor tudi drugi merodajni faktorji podvzajajo to zadevo dejanski pospešiti, kajti na papirju se je to barje že dovolj časa sušilo in pogoltovalo tisočake, čas bi bil torej, da se prične ta stvar od tiste strani kurirati, kjer je pričakovati kaj vspeha. Brez dejanj je pa vsaka ideja prazen sénj!

(Prosekar ali — Presegger.) Iz Celovca, dne 13. decembra: Gorjé, kdor se zameri našim nemškimi mogotcem, kdor ne trobi slepo v njih rog, trikrat gorjé! Brez usmiljeno, brez vseh ozirov ga napadajo, mu skušajo škodovati zlasti po listih. Ne prizanašajo mu prav nič, najtajnejše družbinske stvari vlačijo na dan, da mu škodujejo, da ga, če je le mogoče, popolnoma uničijo! — Zameril se je nasprotni sodrgi hudo gosp. kotmaroveški, narodni župan M. Prosekar. Pri zadnjih volitvah je v tej občini vkljubo vsem zvitim spletkam pozebla nemško-liberalna stranka in nasprotniki se sedaj kar pené srda, da jim je, upajmo, da za vselej, odklenkalo v oni občini. Zato na vsak način skušajo v občini motiti mir, zato v svojih umazanih listih grdo pisarijo o odločno narodnem županu, ki se je pregrešil z neodpustnim „crimen laesae majestatis teutonice“. V zadnjem času besni zlasti „Beljaška Urša“ zoper vrlega g. Prosekarja, za katerega so baš ti stalni napadi najodličnejše spričevalo. Kar z debelimi lažmi napada umazani listič g. Prosekarja in dokazuje tako vnovič, kaj vse premore nemška zagrizenost. — Pa tudi znani ljubimec koroških Slovencev, okrajni glavar celovski, izbral si je gosp. Prosekarja za tarčo, v katero spušča na res uprav „plemenit“ način svoje z nemškim žolčem namočene pušice. Ta gospod, vzor uradnika, kakor ne bi imel biti, kaznoval je že našega župana, a pozebel pred višjimi instancami, kajti naložena kazen se je gosp. županu zopet odpustila. Na mnoge načine hotel je omenjeni gospod že ogreniti g. Prosekarju županski stolec, da odstrani slovenskega korenjaka in postavi na njegovo mesto kakšnega kimovca. Najnovejša faza tega prizadevanja pa je ta, da se silno vjeda nad slovenskim podpisom župana na uradnih vlogah

ter zahteva, naj se podpisuje — Presegger! To je pač nemška muha, vredna pustolovca, ki si ž njo preganja dolg čas, a gotovo zelo nedostojna za c. kr. uradnika! Dovoljujemo si tudi vprašanje: Smo li Slovenci le za to, in plačujemo li samo za to ogromne davke, da delajo prenapeti mogočnejši z nami svoje neukusne, frivolne — eksperimente?! p.

(Potres.) Iz Gorenje vasi pri Trati dne 14. dec.: Danes dopoldne ob 8. uri 58 min. čutili smo tukaj zopet močen potres (močnejši od zadnjega). Od severozahoda začulo se je kot bi bili v daljavi s topom ustrelili, na to je bil sunljaj, kateri se je za dve minuti z bučanjem rahlo ponovil. Šibe potresa reši nas, o Gospod!

(Vodstvo Lichtentharnovega sirotišča) name-rava storiti potrebne korake, da se za šolsko mladež, koje število od leta do leta narašča, dobé potrebna sredstva in se zida novo šolsko poslopje, ki bi ustrezalo sedanjim šolskim in zdravstvenim razmeram. V to svrhu obrniti se hoče tako na šolsko oblast, kakor do deželnega odbora, da dovoli v to primeren prispevek iz deželnega zaklada. — Ta zavod obiskuje zdaj do 200 otrok-sirot, ki se poučujejo po zaduhlih in tesnih šolskih sobah.

(Odkupnina novoletnim voščilom v prid družbi sv. Cirila in Metoda.) Lepa šega je, da voščimo ob novem letu svojim prijateljem vsakoršnega blagra. Hoja od hiše do hiše pa je nekateremu nemogoča, drugemu manj priročna, tretji zopet rajši vidi, da ga ne motimo v njegovem obilem poslovanju. Naj bi torej za slovensko mladino vneti Slovenci namesto takih osebnih voščil ob bližajočem se novem letu rajši skladali denarnih prispevkov ter bi je pošiljali za novo leto podpisani družbi sv. Cirila in Metoda! Istotako naj bi ravnali oni, ki pismeno sporočajo svoja voščila, kar stane mnogo časa in novcev. — Lani že se je pričela taka šega v mnogih večjih slovenskih krajih. Kaj, ko bi se hotela letos razširiti in s časom postati vseslovenska narodna šega? — V tej želji in s to prošnjo se zglašujemo letos pri vsem domorodnem slovenstvu, obetajoč, da objavimo — prej ket mogoče — vsa častna imena takih naših požrtvovalnih voščilcev ob novem letu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Velika nesreča.) Z Reke se nam poroča: Dne 12. t. m. zvečer se je v našem pristanišču pripetila grozna nesreča. Utonel je v morju 67letni trapist, o. Bonaventura Baier, opat banjaluških trapistov. — Ob 6. uri 40 min. zvečer se je z o. Eberhardom Wayantom pripeljal iz Banjaluke skozi Karlovec v Reko. Od tod sta menila po morju se peljati v Zader, kjer mislijo neki oo. trapisti zidati samostan. Ker je imel parobrod še-le ob 10. uri v noči odpluti v Dalmacijo, sta imela omenjena oo. trapista čez tri ure časa na razpolaganje. Iz postaje sta šla v hotel „Deák“, da zavzijeta malo večerje. Po 8. uri zapustita hotel ter gresta proti luki, da si poiščeta parobrod. O. Bonaventura je bil vedno nekaj korakov naprej. Ko prideta na breg „Szápary“, je električna luč tako odsevala iz morja, da se je slabovidnemu o. Bonaventuri zdelo, da je še naprej suho. Ko je šel dalje, mu je zmanjkalo brega in ubogi starček je padel v morje. O. Wayant je vzdigoval roke k nebu, kakor v največji obupnosti ter klical pomoči. Finančni čuvaji so koj prihiteli na pomoč, a ko so o. Bonaventura potegnili iz vode, je izdihnil. Truplo so prenesli v reško mrtvašnico. Pri njem so našli 1234 gld. 14 kr. avstrijskega denarja, 2 franc. bankovca po 1000 frankov in dva po 50 frankov in mnogo dokumentov. Ta denar bi bil namreč rabil v Zadru za novi samostan. Oče Wayant je pri oo. kapucinih. Ves je potr, žalosten in zbeگان. Bog nas varuj nagle in neprevidene smrti!

(Goriške drobtine.) Poroča se nam: V petek, dne 8. t. m. imela je tukajšnja ženska podružnica sv. Cirila in Metoda svoj jesenski koncert v korist otroških vrtov v Gorici in okolici. Program izvajal se je izborno. Pohvalno omeniti nam je ženski zbor pod vodstvom g. Mercine, tudi tamburaši so nas prav povoljno razveseljevali. Lepe bile so tudi žive slike, posebno se je pokazal kot večšak slovenski fotograf Jerkič. — V cerkvi oo. kapucinov pokradenega je bilo nekoliko zlatega lepotečja na altarju lurske Matere božje. Zmikalec ni se posrečilo zasčiti.

(Iz Celovca.) dne 14. decembra: Deputacija našega občinskega odbora (župan dr. Poš in občinski svetovalec Merlin, Supan in Umlauf) mudi se

na Dunaju, da posreduje pri ministrih za grajenje železnice preko Karavank. — Te dni umrl R. Hohenla je dal 30.000 gld. za ustanove v vzgojo ženskih poslov in 12.000 gld. za prvo vravno te ustanove. — Tudi v Celovcu se je pokazala zopet neljuba influenza.

(Novice s Štajerskega.) Načelnikom krajnega šolskega sveta na Rečici voljen je jednoglasno č. g. kapelan Štefan Pivec. — Volitev župana v Mozirju, ki bi se imela vršiti 4. t. m., je bila preložena zaradi prepričlega števila došlih volilcev. Čudno je vse-kako, da mlada stranka, ki je s svojimi brezozirnimi tirjatvami izpodrinila zaslužnega prejšnjega župana, ne najde zanesljivega kandidata. Sicer pa tiči za tem početjem inšpirator, ki rad bije plat zvona. — Jeden nemškutar je manje v Gornjemgradu po odhodu kontrolorja Spohna; želja vseh poštenjakov se je izpolnila. Odšel je pa tudi „ohne Sang und Klang“. — Učiteljica ročnih del na Rečici je postala g. Cizej. — Sad nove šole je posebno obilen na nemški deški šoli v Celju, kjer so zasledili celo druhal tatinskih fantalinov. Pobalini, od 9—13 let stari, izvrševali so najdrznejše tatvine. Kako je pač moralo srce utripati mestnim očetom, ko je mestni sluga moral meriti hlače mladičem — upu celjskega mesta. Vrednost ukradenih rečij se ceni nad 100 gld. Kaj še bo! Pa „wie die Alten sungen, so zwitschern die Jungen“. — Umrl je štajerski rojak dr. Gabrijel Malis iz cistercijskega reda v Strasengel-u. Rojen je bil 25. novembra 1845 v Št. Petru v Savinski dolini, v mašnika posvečen 25. julija 1874. Prepeljali so ga v Gratwein. R. i. p. — Avskultant za Štajersko je imenovan dr. Ant. Skumovič. — Vseučilišni profesor Frischauf, ki je večkrat obiskal solčavske planine, je v št. 23 „Oesterr. Touristenzeitung“ javno pohvalil delovanje „Slovenskega planinskega društva“, ki ima svoj sedež v Mozirju. Predsednik društvu je vrli gosp. nadučitelj gornjegrajski, Fr. Kocbek. Neusmiljeno je nakreal imenovani profesor nemško društvo hribolazcev v Celju. Tako nas sodi pravični Nemeč Frischauf! — Vpisanih je na graškem vseučilišču 1505 slušateljev. — Konkurz je napovedan čez premoženje Josipa Letschnig-a (sic!), trgovca v Št. Ilju pri Sl. Gradu. — Vodja okrajnega glavarstva v Brezicah je postal Frid. Tax. — Prestavljen je kapucin o. Hijacint Šalamun iz Murava v Knittelfeld. — Umrl je 10. t. m. v Gradcu msgr. Janez Tomše, vojaški župnik v pokoju. Odlikovan je s Fran-Josipovim redom, vojno medalijo itd. Rojen 19. junija 1816 na Catežu, ordiniran 6. avgusta 1842. R. i. p.

(Podelitev meščanstva.) Občinski svet ljubljanski podelil je v svoji zadnji tajni seji z dne 12. t. m. sledečim osebam meščanstvo: Antonu Goršetu, kantinerju mestne vojašnice v Ljubljani; Henriku Zadnikarju, pasarju v Ljubljani, in Avgustu Repiču, sodarskemu mojstru in hišnemu posestniku v Ljubljani. — Nadalje sprejel v občinsko zvezo stolnega mesta Ljubljane: Franciško Ekert in njenega sina Josipa Ekerta, gđč. Terezijo Precca-Dodmasser in Roka Antoničiča, poštnega in telegrafskega slugo v Ljubljani, in sicer: prvim trem proti vplačilu pristojbine po 150 gld., ostalim trem pa proti vplačilu vsprejemne takse po 100 gld. in proti temu, da si pridobé pravočasno pravico avstrijskega državljanstva.

(Hripa.) Poroča se nam: V Gorici nas je iznenadila hripa. Kakovost te bolezni se trajno menja. Letos zgublajo bolni za hripo — govor. Človek občuti zle posledke, neko šibkost, bolečine v glavi, hrbtu in grlu, nekako opešanje uma in spomina, posebno pa posvari hripa človeka tam, kjer je že prej kaj bolehal. Takih posledic ni nihče vesel. Da se jih izognemo, živimo zmerno, varujmo se prehlajenja. Nam je hripa že zlezla v ude, pojdimo takoj v posteljo in ostanimo v njej do popolnega ozdravljenja, da se nam ne povrne, ker povrnitev je življenju nevarna.

(Ustrelil) se je večeraj v hôtelu „pri Maliču“ neznan, okoli 50 let star človek; našli so ga zvečer mrtvega na postelji, odkoder so ga prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu. Dobili so pri njem pisma, na katerih je podpis z začetnimi črkami „K. Z.“.

(Varšavski gubernator Gurko) si prisvaja jako veliko pravico v cerkvenih zadevah. Dosedaj je veljalo glede občevarja škofov s sv. Stolico to le: Škof je odposlal prošnjo na ministerstvo. To je vprašalo katoliški kolegij, ali je treba res pošiljati prošnjo v takem slučaju v Rim. Če se je odgovorilo: da, poslalo jo je ministerstvo tija in stvar je bila v redu. Nedavno pa je Gurko na svojo roko drugače ukrenil.

Neki škof je prosil oprosta v neki zakonski zadevi in pa oprosta od rezidencije za nekoga duhovnika. Gurko bi bil imel poslati to prošnjo ministerstvu, toda on jo je lepo vrnil škofu, češ da v navedenem zakonskem slučaju ni treba nikakega oprosta in da on ne privoli, da bi se osvobodil od rezidencije dotični duhovnik. — Gurko ima potemtakem popolnoma svoje cerkveno pravo.

(Nesreča.) Dne 4. decembra je sekal Stefan Podgoršek, 49 let stari hlapec iz Tolstega vrha spitališke župnije, v Bukovju pri Frankolovem drevesa, v tem pa je padlo drevo, katero je že bil nasekal, tako na-nj, da je bil takoj mrtev.

(Zločinstvo.) Dne 3. decembra, kakor poroča „Gospodar“, sta se sprla vinar J. Weninger in njegov sin v Ivanjskem vrhu v Slov. Goricah in mladi vinar je ustrelil v jezi na očeta ter ga je težko ranil. Na to pa si je sam prerezal vrat in je v hudih bolečinah umrl. Oče pa še utegne ozdraviti.

(Židovski trgovec.) Pred nekaj dnevi je bil pred kolomejskim sodiščem obsojen na 5 mesečno ječo Leizer Lenz iz Utorop, jeden nebrojnih zakonitih trgovcev, ki z največjo nesramnostjo tržijo z živim blagom, z žrtvami njihovih goljufnih obljub. Nam se zdi ubijalec, kakoršnih tolikrat vidimo pred našimi porotniki, nedolžen nasproti takemu židu. In prav bi bilo, da bi se kazen v tem obziru poostrihala. Novi kazenski zakonik ne obeta nič dobrega; veliko premalo se ozira na važnost vere in npravnosti. Saj je znano, da gledé priležnosti večina kazenskega odseka ni ukrenila ničesa. Pri tem javljamo še posebno značilno dejstvo, da mej manjšino v kazenskem odseku, ki predlaga, naj se poostri kazen pri tistih, ki spodkopavajo vero v Boga, ni nobena Poljaka. „Przegľad“ se temu čudi, mi ne. Poljsko katoličanstvo se v avstrijskem javnem življenju kaj slabo kaže. Pomagali so uprav „katoliški“ Poljaci kovati cerkvi verige in odločno katoliških izjav je ubogo malo pri njih. Tudi v Galiciji ni vse zdravo, pred vsem manjka katoliške zavednosti, kakor je povdarjal pri katol. shodu grof Tarnovski in vsled tega tudi katoliško-političnih načel. Zmeda v zbornici je v marsičem provzročena ravno odtod!

(Cerkvena glasha.) Naš rojak g. F. Vilhar je po hrvatskih narodnih pesmih oglašil novo „Hrvatsko božično mašo“ za mešani zbor. Pela se bode prvič v cerkvi sv. Marka v Zagrebu ter je posvečena tamošnjemu župniku gosp. dr. Stefanu Boroš-i.

(Razpisane službe.) Za novo ustanovljeno pošto v Hrašah pri Postojini se išče poštni ekspedijent, kateri mora vložiti 200 gl. kaveije. — V c. kr. kaznilnici na gradu je razpisano definitivno mesto paznikovo I. reda z letno plačo 300 gl. in 25% doklado in pa provizorično paznikovo mesto z letno plačo 260 gl. in 2% doklado.

(Cerkev v verigah.) Na Ruskem velja zakon, da noben katoliški duhovnik ne sme opravljati javne službe božje, če nima za to vladnega privoljenja. Tako se je zgodilo nedavno v mohilevski škofiji, da je bil obsojen novomašnik o. g. Pavel Karpovski, ker je imel v Vsjelubju svečano službo božjo, na 100 rubljev kazni, in zažugalo se mu je, da bo še mnogo oistreje kaznovan, ako se še kedaj tako pregreši. O tej zadevi je minister notranjih stvari sporočil nadškofo in ga prosil, naj bi za prihodnje zažugal vsem duhovnikom svoje škofije, da ne bi nikdar kaj takega se predrznili. Minister ruskih notranjih stvari mora imeti mnogo časa, da se peča s takimi hudodelstvi; to je prvo, čemur se čudimo; drugo čudo pa je to, da je mohilevski

konzistorij v resnici poslal ukaz, naj se duhovniki po tem ravnaajo.

Društva.

(Slovensko bralno društvo v Škofji Loki.) Vabilo k rednemu občnemu zboru „Slovenskega bralnega društva“ v Škofji Loki, kateri boče v nedeljo, dne 17. t. m., ob 5. uri zvečer v društveni sobi. — Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo treh pregledovalcev računov. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. — Ako bi redni občni zbor ne bil po pravilih § 17. sklepčen, boče izvanredni občni zbor isti dan ob polu 6. uri zvečer z istim dnevnim redom. Izvanredni občni zbor je sklepčen, ne gledé na število navzočih udov. Škofja Loka, dne 12. decembra 1893. Odbor. — Opazka: § 7. točka d: „Udje imajo pravico, pritožbe ali nasvete podajati pisмено ali ustno društvenemu odboru.“

Telegrami.

Dunaj, 15. decembra. Slovenec dr. L. Gregorec je v zbornici poslancev hudo napadal koalicio. Za njim je izjavil Benoe v imenu poljskega kluba, da koalicio je vsekako pripravna za to, da preskrbi primerno oziranje na narodnosti, pri čemer se bode gledalo na to, da se spravi v soglasje narodni razvoj z občnimi državnimi nameni. Govornik pozdravlja vlado z zaupanjem, katero bode tako dotgo trajalo, dokler se ne omaje jednaka veljava vseh združenih strank. Vlada naj pa to zaupanje krepí z dejanji. (Živo odobravanje.)

Dunaj, 14. decembra. V večerni seji se je začela debata o davčnem provizoriju. Ministerski predsednik je priporočal, da se začasni budget vsprejme in izrazil nado, da se utrdi ideja koalicio. Menger je zagovarjal začasni budget in se s spoštovanjem spominjal delovanja grofa Hobenwarta za poslednje krize.

Dunaj, 15. decembra. Pri nadaljevanju debate o budgetnem provizoriju v zbornici poslancev, je pogrešal poslanec g. Karol Klun, kateri je občno odobral vladni program, v njem naglašanje verskega momenta. On upa, da vlada izpolni opravičene želje Slovencev. Posl. g. Ferjančič je izjavil, da je budgetni provizorij vladna potreba. Grof Hohenwart konstatuje soglasje mej vlado in večino, ki sledi iz včerajšnjih dobrohotnih besed ministerskega predsednika; z veseljem pozdravlja, da je ministerski predsednik obetal krepko upravo; upa, da se bode odličnim vladnim možem posrečilo napraviti sporazumljenje, da pa bodo odločno postopali in skrajne zahteve zavračali. Nadeja se, da delovanje vlade omogoči njegovi stranki, jo vedno najkrepkejšo podpirati. (Živahno odobravanje.)

Cetinje, 14. decembra. Z dovoljenjem papeževim je katoliški barski nadškof poslal izvod v slovanščini tiskanega misala carju ruskemu.

Lipsija, 14. decembra. Pred državnim sodiščem začela se je obravnava zaradi vo-hunstva proti francoskim častnikom, katere so prijeli v Kielu.

Premovana tinktura za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani je rahlo dijetilno sredstvo, katero črev ne draži. Vpliva na prebavljajoče organe in okrepeva njih krožeče gibanje. Steklenica velja 10 kr. 584 2 10-2

Umrli so:

12. decembra. Elizabeta Breskvar, gostija, 71 let, Cerkvene ulice 7, vsled raka v želodcu.

13. decembra. Marjeta Selan, gostija 60 let, Vrtno ulic št. 19. ostarelost.

Tujci.

13. decembra.

Pri **Malicu**: Gross; Firnberg, Knittl, Falk in Fuchs, trgovci, z Dunaja. — Žulič, prof. v pok., iz Zagreba. — Ivo Radetič iz Prijedora. — M. Gruntar, notarjeva soproga, iz Ribnice. — Kaplja iz Litije. — Valentina Jelovšek, z Vrhnike. — Schmidburg, c. in kr. nadporočnik, iz Trsta. — Henrik Filez iz Ljubljane.

Pri **Slonu**: Goldhammer, potovalec, in Mayr z Dunaja. — Elvenich iz Frankobroda. — Barach iz Brna. — Hord iz Duha. — Vrbanič, trgovec, iz Gradca. — Guttmann iz Oseka. — Gospa Kotnik z Vrhnike. — Globotschnig, Polak iz Trčiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Widmar, tesarski mojster, iz Kočevja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Devetak iz Kobarida.

Pri **avstrijskem caru**: Weiss, potovalec, z Dunaja. — Rant, trgovec, iz Polhovega Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. decembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	8	50	Speh povejen, kgr.	—	64
Rež.	6	10	Surovo maslo.	—	92
Ječmen.	6	10	Jajce, jedno	—	3
Oves.	6	60	Mleko, liter	—	10
Ajda.	8	20	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	5	80	Telečje	—	54
Koruz.	5	80	Svinjsko	—	56
Krompir.	2	23	Kostrunovo	—	36
Leča, hktl.	14	—	Pišanec	—	40
Grah.	13	—	Golob	—	18
Fižol.	9	—	Senzo, 100 kgr.	3	57
Maslo.	—	98	Slama.	—	2 87
Maat.	—	68	Drva trda, 4 kub. mtr.	7	—
Speh svež.	—	56	„ mehka.	5	—

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokri-ne na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	737 8	1 2	brezv.	oblačno	
14 2. u. pop.	737 3	5 8	sl. zap.	„	0 00
9. u. zveč.	738 6	5 7	„	„	

Srednja temperatura 4 2', za 5 1' nad normalom.

Na prodaj je 90 om. visok

križev pot

z ličnim okvirom vred. popolno izgotovljen, za nizko ceno

65 goldinarjev.

FR. TOMAN,

podobar in pozlatar, 582 6-6

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 4.

Londonska kava

je prazena in zmleta iz prezrelih kavinih zrn, drobirja in odpadkov finih kavinih vrst, kakor Jawa, Ceylon, Domingo, Guatemala, ki se nabere pri luženju in izbiranju v Angliji, ako finega okusa, aromatična in močna.

Ploščinaste pušice za poskušjo

po 4 kilo čiste vsebine se pošilja po pošti proti povzetju gl. 4 80 že zacarinjene in poštne proste v vse kraje Avstro-Ogerske.

60 15-5

R. MAITI v Kopru.

Službo cerkvenika

išče Janez Mazonik, stanujoč pri Št. Jakobu ob Savi. P. Ljubljana.

Službo lahko takoj nastopi.

612 4-2

Dunajska borza

Dne 15. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97	gl. 40	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	15	„
Zlata renta 4%, davka prosta	118	25	„
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	45	„
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	1006	—	„
Kreditne akcije, 160 gl.	342	25	„
London, 10 funtov strl.	124	80	„
Napoleonodor (20 fr.)	9	94	„
Casarski cekini	5	91	„
Nemških mark 100	61	40	„

Dne 14. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	116	gl. 35	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	15	„
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	145	—	„
5% državne srečke l. 1864., 100 gl.	161	—	„
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	194	50	„
Zastavna pisama avstr. oest. zem. kred. banke 4%	98	30	„
4% kranjsko deželno posojilo	97	60	„
Kreditne srečke, 100 gl.	197	50	„
St. Genois srečke, 40 gl.	69	25	„

4% srečke dunajske parobrodne družbe	138	gl. —	kr.
Avstr. rudočega križa srečke, 10 gl.	19	—	„
Rudolfove srečke, 10 gl.	23	25	„
Salmove srečke, 40 gl.	71	—	„
Waldsteinove srečke, 20 gl.	47	50	„
Ljubljanske srečke	25	—	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	152	50	„
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2887	—	„
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	106	75	„
Papirnih rubeljev 100	131	75	„

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svetú za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

nalozenih glavnih.